

సిపిఐ(ఎం)కు

ఓటెయ్యండి

వామపక్షాల్ని బలపర్చండి

**ఆదివాసుల హక్కుల
పరిరక్షణ కోసం**

16వ లోక్ సభ ఎన్నికల ప్రచార కరపత్రం 2014

ఆదివాసీ సమాజ హక్కుల కోసం పోరాడేందుకు సిపిఐ(ఎం) కట్టుబడి ఉంది. గత ఐదు సంవత్సరాలలో పార్లమెంట్ లోపల, బయటా గిరిజన సమస్యలపై సిపిఐ(ఎం), వామపక్షాలు పోరాడాయి. కాంగ్రెస్, బిజెపి నాయకత్వాన ఉన్న ప్రభుత్వాలు హరించిన గిరిజన హక్కుల పరిరక్షణ, సమర్థనకు అనేక పోరాటాలు ప్రారంభించబడ్డాయి..

ఇదే సమయంలో గిరిజన ప్రాంతాలలో ప్రతి పథకం గురించి వారితో చర్చించాల్సిన ప్రజాస్వామిక హక్కును ఆర్థిక దండయాత్రతో కాంగ్రెస్, బిజెపి బహిరంగంగా ఉల్లంఘించాయి. గ్రామ సభల ద్వారా గిరిజనుల నుంచి తీసుకోవాల్సిన సమ్మతిని సమాధి చేశాయి. గిరిజన భాషలు మరియు సంస్కృతులకు గుర్తింపు, మద్దతు నిరాకరించబడ్డాయి. రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు, ఎనిమిదవ షెడ్యూలులో గిరిజన భాషలను గుర్తించాలన్న కీలకమైన సమస్యను కూడా విస్మరించాయి.

ఈ పరిస్థితిలో ప్రజాస్వామిక మరియు అభ్యుదయకరమైన ఆదివాసీ అనుకూల ప్రత్యామ్నాయం సాధ్యమే అని వామపక్ష సంఘటన నాయకత్వంలోని త్రిపుర ప్రభుత్వం చూపింది. ముప్పై శాతం ఆదివాసీ జనాభా ఉన్న త్రిపురలో వారికి రక్షణ కల్పించే, బలపరిచే చట్టబద్ధమైన చట్టాన్ని రూపొందించి అమలు జరుపుతున్న ఏకైక రాష్ట్రం వామపక్ష సంఘటన నాయకత్వంలోని త్రిపుర మాత్రమే. గిరిజనులు మాట్లాడే కాక్ బోరోక్ భాషను గుర్తించి అభివృద్ధి చేసింది. అటవీ హక్కుల రక్షణ చట్టం అమలులో ఉత్తమ రికార్డు సాధించింది, గిరిజన ప్రాంతాలలో రేగా పథకంలో ఏడాదికి 90 రోజులు పని కల్పించి అమలు జరపటం దేశంలో ఒక రికార్డు. ఆరవ షెడ్యూలను తగిన విధంగా అమలు జరపటం ద్వారా స్వయంప్రతిపత్తిని పటిష్టపరిచి, అధికారాన్ని

వికేంద్రీకరించింది. ఆరవ షెడ్యూలు ప్రాంతమంతటా ఎన్నికైన గ్రామ కమిటీల ఏర్పాటు, గిరిజనుల భూమి అభివృద్ధి వంటి చర్యలు అమలు జరుగుతున్నాయి. ఫలితంగా దేశం మొత్తం మీద త్రిపుర గిరిజనుల అభివృద్ధి ఉన్నత స్థాయిలో ఉండటాన్ని సాధ్యం చేసింది.

ఇదే సమయంలో గిరిజనుల జీవితాలు, జీవనం, సంస్కృతులపై జరుగుతున్న తీవ్రమైన దాడులకు వ్యతిరేకంగా వారి మధ్య ఐక్యత సాధించవలసి ఉంది. వివిధ అనుబంధ సంఘాలతో ఆదివాసీలలో ఆర్ఎస్ఎస్ చురుకుగా పనిచేస్తున్నది. గిరిజన తెగలను హిందువులుగా మార్చటం మరియు మత ప్రాతిపదికపై వారి మధ్య విభేదాలు సృష్టించటం దాని ప్రాథమిక లక్ష్యం. ఇది గిరిజనుల ప్రతిఘటన ఉద్యమాలను బలహీనపరుస్తుంది, కార్పొరేట్ల ప్రయోజనాలకు తోడ్పడుతుంది.

ఇదే సమయంలో అనేక రాష్ట్రాలలో మావోయిస్టు హింసాకాండ అదివాసులకు అత్యంత కష్టమైన పరిస్థితిని సృష్టించింది. ఒకవైపు రాజ్య అణచివేత విధానాలు, మరోవైపు మావోయిస్టుల మధ్య వారు చిక్కుకుపోయారు. వందలాది మంది అమాయక గిరిజనులు జైళ్లలో మగ్గుతున్నారు. మావోయిస్టుల ఉగ్రవాద రాజకీయాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడుతూనే అమాయక గిరిజనుల విడుదలకు సిపిఐ(ఎం) డిమాండ్ చేస్తోంది. పశ్చిమ బెంగాల్లో మావోయిస్టులు తృణమూల్ కాంగ్రెస్ తో చేతులు కలిపి వామపక్ష కార్యకర్తలను ప్రత్యేకించి గిరిజన కార్యకర్తలను లక్ష్యంగా చేసుకొని చేస్తున్న హత్యలు గిరిజన వ్యతిరేక శక్తులకు ఉపయోగపడుతున్నాయి.

రిజర్వేషన్లు అమలు జరపని వైనం

కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వరంగ సర్వీసులలో గిరిజనులకు రిజర్వేషన్ల అమలు రాజ్యాంగం హామీ ఇచ్చిన ఒక ముఖ్య అంశం. అయినప్పటికీ ఈ చట్టబద్ధమైన అంశాలను కృత్రిమ సాకులను చూపి ఎస్సీ, ఎస్టీల ప్రమోషన్లను అమలు జరపకుండా ఉద్దేశ్యపూర్వకంగానే వివక్ష ప్రదర్శించే విధానాన్ని పాటిస్తున్నారు. కేంద్ర ప్రభుత్వంలో 2012 నాటికి 16,678 లేదా 57.4శాతం పోస్టులను, ఎక్కువగా అతితక్కువ వేతనం

ఉండే వాటిని మాత్రమే నింపారు. ఏ ఉదంతం చూసినప్పటికీ ప్రయివేటికరణ మరియు ఉద్యోగ ఖాళీలను నింపటంపై నిషేధం విధించిన ప్రభుత్వ హయాంలో ప్రభుత్వ మరియు ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలలో ఉద్యోగాల సంఖ్యను తగ్గిస్తున్న కారణంగా గిరిజనులు, దళితులకు ఉద్యోగ అవకాశాలు తగ్గిపోతున్నాయి. నిర్ణీత వ్యవధిలో ఉద్యోగ ఖాళీలను నింపేందుకు పోరాడుతూనే ప్రయివేటు రంగంలో రిజర్వేషన్లను విస్తరించేందుకు సిపిఐ(ఎం) కట్టుబడి ఉంది.

గిరిజన ఉప ప్రణాళికకు కేటాయింపుల కొరత

ఖర్చులో గిరిజన జనాభా దామాషాకు అనుగుణంగా లేదా 8.2శాతం గిరిజన ఉప ప్రణాళికకు నిధులు కేటాయించవలసి ఉండగా నానాటికీ కేటాయింపు తగ్గిపోతోంది. ఒక్క 2013-14లోనే రు.20,983 కోట్ల రూపాయల లోటు ఉంది. గిరిజన ఉప ప్రణాళిక ద్వారా ఖర్చు చేయకుండా అనేక మంత్రిత్వ శాఖలను ఏకపక్షంగా మినహాయించారు. అంతేకాదు చేస్తున్న ఖర్చు కూడా ప్రశ్నార్థకంగా ఉంది, అవి కూడా గిరిజనులకు లబ్ధిచేకూర్చే దిశలో లేవు.

దుర్భర దారిద్ర్యంలో గిరిజనులు

ప్రభుత్వ నిధులను కేటాయించటంలో ఈ వైఫల్యం దుర్భర సామాజిక-ఆర్థిక పరిస్థితులలో ప్రతిబింబిస్తున్నది. తమ ఇళ్లలో రక్షిత నల్లా మంచినీరు, విద్యుత్, మరుగుదొడ్డి ఉన్న గ్రామీణ గిరిజన కుటుంబాలు 2011లో కేవలం ఒకశాతం మాత్రమే ఉన్నాయి. 2.6 శాతం గ్రామీణ ఆదివాసీ కుటుంబాలకు మాత్రమే ఇళ్లలో వంటగది, మరియు పొగరాని ఇంధనమైన కిరోసిన్, ఎల్పిజి, బయోగ్యాస్ వంటివి అందుబాటులో ఉన్నాయి. గిరిజన మరియు ఇతర సామాజిక తరగతుల విద్యార్థుల మధ్య అంతరం ఇప్పటికీ చాలా ఎక్కువగా ఉంది. గ్రామీణ ప్రాంతాలలోని 50శాతంపైగా గిరిజన మహిళలు, 32శాతం పురుషులు 2011లో నిరక్షరాస్యులుగా ఉన్నారు. ఇతర సామాజిక తరగతుల్లో ఈ దామాషా 32,17శాతంగా ఉంది. భారతీయ జనతా పార్టీ పాలిత

రాష్ట్రాలలో యువత బుర్రలలో హిందూత్వ భావజాలాన్ని నింపేందుకు విద్యా సంస్థలను వేదికలుగా ఉపయోగించుకుంటున్నారు. చత్తీస్ఘర్ రాష్ట్రంలో ఏకలవ్య స్కూళ్లను నడిపేందుకు సేవాభారతి, వనవాసి కళ్యాణ పరిషత్లు ప్రభుత్వ నిధులను పొందుతున్నాయి. మధ్యప్రదేశ్, చత్తీస్ఘర్లలో సేవాభారతికి దాదాపు ఐదువేల ప్రాజెక్టులున్నాయి, వాటికి పాక్షికంగా అయినా ప్రభుత్వ సహాయం ఉంది. గుజరాత్లో కేంద్ర పథకమైన ఏకలవ్య మోడల్ రెసిడెన్షియల్ స్కూళ్లను పిపిపి పద్ధతిలో అమలు జరుపుతున్నారు. ఈ విధంగా గిరిజన ప్రాంతాలలో సంఘపరివార్కు దగ్గరగా ఉన్న విద్యా-పారిశ్రామికవేత్తలకు స్కూళ్లను అప్పగిస్తున్నారు. ఈ ఉదంతాలలో ప్రయివేటీకరణ, హిందుత్వీకరణ జమిలిగా అమలు జరుపుతున్నారు.

రైతులను దిన కూలీలుగా మార్చుతున్న కార్పొరేట్ అనుకూల విధానాలు

స్వాతంత్ర్యం తరువాత తొలిసారిగా 2011 జనాభా లెక్కల ప్రకారం ఆదివాసీ పురుషులు తక్కువ సంఖ్యలో వ్యవసాయంపై ఆధారపడి ఉన్నారు. 2001లో రైతులుగా 51శాతం ఉంటే 2011లో కేవలం 41.6శాతం మాత్రమే ఉన్నారు. ఆదివాసీ మహిళల్లో ఇది మరింత ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తుంది. 2001లో 42.6శాతం రైతులుగా ఉంటే 2011 నాటికి 31.3శాతానికి పడిపోయారు. ఆదివాసీ మహిళలతో సహా మొత్తంగా ఆదివాసులలో స్వల్పకాల వలసలు పెరిగాయని అధ్యయనాలు తెలిపాయి.

ఈ అంకెల వెనుక ఆదివాసీలపై జరుగుతున్న హింసాకాండ మరియు దోపిడీ ఉంది. ఇదే సమయంలో ప్రభుత్వాలు అమలు జరుపుతున్న కార్పొరేట్ అనుకూల భూ విధానాలు విస్తృతమైన వ్యవసాయ దిగజారుడుకు, వ్యవసాయ కార్మికులను, రైతాంగాన్ని విస్తారంగా ప్రభావితం చేసేందుకు దోహదం చేశాయి. ఆదివాసీ తెగలు తీవ్రంగా దెబ్బతిన్నట్లు అన్ని ప్రభుత్వ గణాంకాలు వెల్లడించాయి. తమ ప్రాంతాల నుంచి బేదఖల్ చేయబడిన ఆదివాసీలలో ఎక్కువ భాగం అత్యంత దిగువ తరగతి కార్మికశక్తిలోకి నెట్టబడ్డారు. కేవలం ఎనిమిదిశాతం ఆదివాసీలు మాత్రమే రెగ్యులర్ కార్మికులు కాగా 44శాతం మంది కాజువల్ కార్మికులుగా ఉన్నారు.

ఆదివాసీ మహిళలు

దిక్కులేని పరిస్థితుల్లో వలస వెళుతున్న ఆదివాసీ మహిళల సంఖ్య పెరుగుతుండటం ఈ విధానాల దెబ్బకు ఆదివాసీ మహిళలు గురైన దానికి ప్రతిబింబం. ఆదివాసీ మహిళల్లో పౌష్టికాహారలోపం తీవ్రంగా ఉండటం వారే స్థాయిలో వంచనకు గురయ్యారో వెల్లడిస్తున్నది. ఆదివాసీ మహిళలపై కాంట్రాక్టర్లు, సూపర్వైజర్లు, ఫారెస్టు గార్డుల హింసకు వారి దుర్భర పని పరిస్థితులకు ప్రత్యక్ష సంబంధం ఉంది. ఈ హింసాకాండలో ఎక్కువ భాగం బయటికి వెళ్లిడి కావటం లేదు. ఆదివాసీ మహిళలు ఎలా దోపిడీకి గురవుతున్నారో పశ్చిమబెంగాల్లోని బీర్బుమ్ ఉదంతం ఒక అత్యంత దయనీయ ఉదాహరణ. తన జీవిత భాగస్వామిని ఎంచుకొనేందుకు ధైర్యం చేసిన ఆదివాసీ యువతికి శిక్షగా మానభంగం చేయాలని స్థానిక తృణమూల్ కాంగ్రెస్ గూండాలు ఆదేశించటాన్ని సుప్రీం కోర్టు కూడా పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సి వచ్చింది. తృణమూల్ కాంగ్రెస్ పాలిత బెంగాల్లో జరిగిన ఈ ఉదంతం పాలకపార్టీలు, ఆదివాసులను దోచుకొనే వారి మధ్య ఉన్న సంబంధాలకు దృష్టాంతంగా మారింది. ఆదివాసీ మహిళల ఆర్థిక, సామాజిక హక్కుల భద్రతాంశాలను వామపక్ష పార్టీలు, ఉద్యమాలు మాత్రమే తీసుకొని పనిచేస్తాయి.

చట్టపరమైన గిరిజన వ్యతిరేక అంశాలు

స్వాతంత్ర్యం తరువాత వివిధ అభివృద్ధి పథకాల కారణంగా నిర్వాసితులైన వారు ఆరుకోట్ల మంది ఉన్నట్లు ప్రభుత్వం పన్నెండవ పంచవర్షప్రణాళికలో పేర్కొన్నది, వారిలో అత్యధికంగా నాలుగుకోట్ల మంది ఆదివాసులే ఉన్నారు. ఇది జనాభాలో వారి వాటా అయిన ఎనిమిది శాతానికి ఐదురెట్లు ఎక్కువ. నూతన భూసేకరణ చట్టం ఆదివాసుల భూములను మరింత బలవంతంగా స్వాధీనం చేసుకోవటానికి మాత్రమే దోహదం చేస్తుంది. ఆదివాసీలను ఎక్కువగా వారి ప్రాంతాల నుంచి వెళ్లగొట్టే బొగ్గు, గనుల వంటి 16 చట్టాలను దీని పరిధి నుంచి మినహాయించారు. అంతకంటే దారుణం ఏమంటే నిర్వాసితులయ్యే ఆదివాసీ తెగల అంగీకారంతో నిమిత్తం లేకుండా ప్రజా

ప్రయోజనాల పేరుతో భూమిని తీసుకోవటాన్ని అది చట్టబద్ధం చేయనుంది. వీటితో పాటు గనులు, ఖనిజాల చట్టానికి ప్రతిపాదిత సవరణలను అదృష్టం కొద్దీ ఇంతవరకు పార్లమెంట్ ఆమోదించలేదు, అది గిరిజనుల హక్కులపై కలసికట్టుగా దాడి చేయటమే. ఐదవ షెడ్యూలుతో సహా అంగీకారానికి సంబంధించిన సమస్యల ప్రస్తావన లేకుండా గనులు, ఖనిజాల చట్టానికి ప్రతిపాదించిన సవరణలు ఖనిజాలతో నిండిన ప్రాంతాలన్నింటినీ ధారాదత్తం చేసేందుకు వీలుగా రూపొందించబడ్డాయి. ఖనిజాల కోసం భూములను ప్రయివేటు కంపెనీలకు కౌలుకు ఇచ్చేందుకు అనుమతి, విదేశీ కంపెనీలు సర్వే చేయడాన్ని ప్రోత్సహించేందుకు ఈ సవరణలు వీలు కల్పిస్తాయి. ఏజన్సీ ప్రాంతాలలోని గనుల కంపెనీలకు వచ్చే అన్ని రకాల లాభాలలో 26శాతం మొత్తాన్ని గిరిజనుల భూములకు మరియు వనరులు కోల్పోయిన వారికి చెల్లించాలన్న తొలి ప్రతిపాదనను తొలగించారు. ఈ విధంగా రాజ్యాంగ ప్రకారం గిరిజనులకు ఉన్న హక్కులను ఉల్లంఘించటాన్ని చట్టబద్ధం చేసేందుకు వీలైన చట్టాన్ని ఏర్పాటు చేసేందుకు పూనుకున్నారు.

అటవీ భూమి, గిరిజన నివాసాల స్వాధీనం, మళ్లంపు

అసాధారణ రీతిలో గనులు, సాగునీరు, విద్యుత్ ప్రాజక్టులకోసం ఐదవ షెడ్యూలు ఏరియాలో పెద్ద ఎత్తున భూమిని స్వాధీనం చేసుకున్నారు. గిరిజనేతర ప్రాంతాలలో రియల్ ఎస్టేట్ మాఫియా, ఇతరులు గిరిజన భూములను కబ్జాచేశారు. గిరిజనులు చిరు అటవీ ఉత్పత్తుల సేకరణ లేదా వ్యవసాయానికి ఉమ్మడి వనరులుగా ఉపయోగించుకొనే అటవీ భూములను ఇతర అవసరాలకు మళ్లించారు. పర్యావరణ మరియు అటవీ మంత్రిత్వశాఖ స్వంత రికార్డుల ప్రకారం గణనీయమైన అటవీ భూమి ప్రతినెలా ఇతర అవసరాలకు మళ్లించబడింది. 2013 జనవరి-ఏప్రిల్ నెల మధ్య ఈ శాఖ 12,571 హెక్టార్లను, నెలకు సగటున 3,143 హెక్టార్లకు అనుమతి ఇచ్చింది. అంతకు ముందు 2012లో 26,595 హెక్టార్లను నెలకు సగటున 2,216 హెక్టార్ల వంతున మంజూరు చేశారు. ఈ విధంగా మళ్లించిన భూమి 42శాతం పెరిగింది. ఈ భూమిలో 2013లో

42శాతం గనులకు, 22శాతం సాగునీటి పథకాలకు, 10.5శాతం రోడ్లకు ఉంది. కాంగ్రెస్, బిజెపి నాయకత్వంలోని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఒకేరకమైన విధానాలను అమలు జరిపాయి.

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ఒక్క విశాఖ పట్టణం జిల్లాలోనే 1.15లక్షల ఎకరాల భూమి, దీనిలో ఎక్కువ భాగం అటవీ ప్రాంతం గిరిజనుల అంగీకారం లేకుండా గనుల కంపెనీలకు ప్రధానంగా బాక్సైట్, మరియు మట్టి తవ్వకాలకు కౌలుకు ఇచ్చారు. మధ్యప్రదేశ్ లోని ఐదవ షెడ్యూలు ఏరియాలో ఒక్క ఏడాదిలోనే పదమూడు వేల హెక్టార్ల అటవీ భూమిని ప్రయివేటు విద్యుత్ ప్రాజెక్టులకు ఇచ్చేందుకు పచ్చజెండా ఊపారు. ఇక్కడ కూడా గిరిజనుల అంగీకారాన్ని తీసుకోలేదు. చత్తీస్ ఘర్ లో రిలయన్స్ వంటి కంపెనీలకు బొగ్గు గనుల కోసం గ్రామసభలను సంప్రదించకుండానే ఐదవ షెడ్యూలు ఏరియాలో లైసెన్సులు ఇచ్చారు. జార్ఖండ్ లో రాజ్యాంగ, చట్టబద్ధమైన అంశాలను 2000 సంవత్సరంలో రాష్ట్రం ఏర్పాటైనప్పటి నుంచి అన్ని ప్రభుత్వాలు ఉల్లంఘించాయి. అది కాంగ్రెస్, బిజెపి లేదా ప్రాంతీయ పార్టీలైన జెఎంఎం ఏదైనా ఐదవ షెడ్యూలు ఏరియాలో గనుల, విద్యుత్ ప్రాజెక్టులకు ఒప్పందాలపై సంతకాలు చేశాయి. పోస్కో మరియు వేదాంత ప్రాజెక్టుల విషయంలో బిజెడి నాయకత్వంలోని ఒడిషా ప్రభుత్వం అటవీ హక్కుల చట్టంలోని అంశాలన్నింటినీ ఉల్లంఘించింది. గుజరాత్ లో ఐదవ షెడ్యూలు ఏరియా, అటవీ ప్రాంతంలో వేలాది హెక్టార్ల భూమిని ప్రభుత్వం బలవంతంగా తీసుకుంది. ఉమరగావ్, భిలద్, సరగమ్ లో భూములను పారిశ్రామికవేత్తలకు అప్పగించారు. బినామీ లావాదేవీలను ప్రోత్సహించటం ద్వారా పెద్ద మొత్తంలో ఆదివాసీల భూములను కాజేశారు. ఎక్కడైతే ఆదివాసీలు పోరాడారో అక్కడే తమ హక్కులను వారు కాపాడుకోగలిగారు.

షెడ్యూలు ఏరియాల వెలుపలా రక్షణ లేదు

1/70 భూ బదిలీ క్రమబద్ధీకరణ చట్టం(ఎల్ టి ఆర్) వర్తించని కారణంగా ఐదవ, ఆరవ షెడ్యూలు ఏరియాల వెలుపల ఉన్న ఆదివాసీ భూములకు ఎలాంటి రక్షణ లేదు. షెడ్యూలు ఏరియాల లేని రాష్ట్రాలలో మొత్తం ఆదివాసులలో 19శాతం

మంది ఉన్నట్లు 2011 జనాభా లెక్కలు తెలిపాయి. దీనికి అదనంగా ఐదవ షెడ్యూలు రక్షణ ఉన్న రాష్ట్రాలలో రక్షిత ప్రాంతాలకు వెలుపల గణనీయ సంఖ్యలో గిరిజనులు ఉన్నారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని మైదాన ప్రాంతాలలో ఉన్న 52శాతం ఆదివాసుల జనాభాలో 80శాతం మంది భూమిలేని వారుగా తయారయ్యారు. ఇంతేకాదు షెడ్యూలు ఏరియాల గుర్తింపులో తీవ్రమైన లోపాలు ఉన్నాయి, గ్రామ సరిహద్దులను అనేక ప్రాంతాలలో అమలు జరపలేదు. ఫలితంగా అనేక అస్పష్టతలు తలెత్తాయి. షెడ్యూలు ఏరియాల్లో గణనీయంగా గిరిజన జనాభా ఉన్న గిరిజన గ్రామాలను షెడ్యూలు ఏరియాల గా ప్రకటించలేదు. ఈ కారణంగా షెడ్యూలు ఏరియాల పరిసరాల్లో ఉన్న కొన్ని గిరిజన గ్రామాలలో భూములు పెద్ద ఎత్తున పరాధీనమయ్యాయి.

అటవీ హక్కుల చట్టం నిర్వర్తం

వామపక్ష పార్టీల వత్తిడి కారణంగా 2006లో అటవీ హక్కుల చట్టాన్ని ఆమోదించవలసి వచ్చింది. గనుల కంపెనీలు, మౌలిక సదుపాయాల కల్పన ప్రాజెక్టుల ఏర్పాటుకు ఇది ఆటంకం కలిగించుతుండటంతో దాన్ని దెబ్బతీసేందుకు, అమలును బలహీన పరిచేందుకు యుపిఎ-2 ప్రభుత్వం చేయాల్సిందంతా చేసింది. ఆక్రమణలో ఉన్న అటవీ భూములకు పట్టాలు ఇవ్వాలని 2013 సెప్టెంబరు వరకు 35.39లక్షల మంది వ్యక్తిగతంగా, సమిష్టిగా దరఖాస్తు చేసుకున్నారు. వారిలో కేవలం 14.06లక్షల మంది దరఖాస్తులనే అంగీకరించి పట్టాలు జారీ చేశారు. సామాహిక పట్టాలను ఇవ్వాలని 71వేల దరఖాస్తులు రాగా కేవలం 18వేలకు మాత్రమే ఆమోదం తెలిపారు.

రాష్ట్ర స్థాయిలో దరఖాస్తులను ఆమోదించిన వాటిలో 66శాతంతో త్రిపురలోని వామపక్ష ప్రభుత్వమే ముందంజలో ఉంది. తరువాత కేరళ 62, ఒడిషా 60శాతంతో ఉండగా మధ్య ప్రదేశ్ 37.3, జార్ఖండ్ 36.4, మహారాష్ట్ర 29.8, అసోం 27.5, గుజరాత్ 22.3, పశ్చిమబెంగాల్ 22శాతంతో జాతీయ సగటు కంటే వెనుకబడి ఉన్నాయి. ఇతర సాంప్రదాయ అటవీ ప్రాంతాల నివాసులు(ఒటిఎఫ్డి) తాము మూడు తరాలుగా లేదా 75 సంవత్సరాలుగా ఆ ప్రాంతాలలో నివాసం ఉన్నట్లు

నిరూపించుకోవటం వారి హక్కులకు పెద్ద ఆటంకంగా మారింది. అత్యధిక ఉదంతాలలో వీరిని గిరిజనులుగా గుర్తించలేదు, ఎక్కువ సంఖ్యలో వారిని షెడ్యూలు కులాలు, దళితులుగా పరిగణించారు. ఈ కారణంగా భారీ సంఖ్యలో దరఖాస్తులను తిరస్కరించారు. మధ్యప్రదేశ్ లో ఓఎఫ్ టిడి దరఖాస్తులలో 96శాతాన్ని తిరస్కరించారు.

చిరు అటవీ ఉత్పత్తులకు చెల్లింపు నామమాత్రం

అటవీ భూముల నుంచి తొలగింపు, కలపేతర చిరు అటవీ ఉత్పత్తులైన గడ్డి, వెదురు, విత్తనాలు, మొక్కలు, వేర్లు, ఆకులు, తేనె, జిగురు వంటి ఉత్పత్తుల సేకరణకు ఉమ్మడి ఆస్తి హక్కును గుర్తించకపోవటం జరుగుతున్నది. చిరు అటవీ ఉత్పత్తుల సేకరణలో సగం గిరిజన కుటుంబాలు పాల్గొంటున్నాయని ప్రణాళికా సంఘం చెబుతున్నది. అడవుల్లో నివశించే వారి ఆదాయాల్లో 20 నుంచి 40శాతం వరకు చిరు ఉత్పత్తుల సేకరణ నుంచే వస్తున్నదని పంచాయతీరాజ్ శాఖ అంచనా వేసింది. ఆదివాసుల జీవనానికి చిరు అటవీ ఉత్పత్తులకు ధర ఇవ్వటం కీలకాంశమని స్పష్టంగా తెలుస్తున్నది. ప్రస్తుతం వారు అతి తక్కువ ధరలతో దళారులు, వ్యాపారుల చేతిలో దోపిడీకి గురవుతున్నారు. అనేక రాష్ట్రాలలో తగినన్ని నిధులు లేని కారణంగా గిరిజన కార్పొరేషన్లు నష్టాలతో నడుస్తున్నాయి. కొన్ని సందర్భాలలో అవి వ్యాపారులతో కుమ్మక్కై గిరిజనులకు తక్కువ ధరలు ఇస్తున్నాయి.

ద్రవ్యోల్బణం, ఆకలితో పోషకాహార లేమి

నిరంతరం పెరుగుతున్న ధరలు ఆదివాసుల ఆరోగ్యంపై వినాశకర ప్రభావం చూపుతున్నాయి. అత్యవసర వస్తువులైన ఉప్పు, పంచదార, ఖాద్య తైలాల వంటి వస్తువులు మైదాన ప్రాంతాల నుంచి గిరిజనులు నివశించే కొండ ప్రాంతాలకు రావాల్సి ఉంది. అదివాసీ ప్రాంతాలలో ద్రవ్యోల్బణం ఎంతో ఎక్కువగా ఉండటం కూడా వారిపై తీవ్ర అగచాట్లను రుద్దుతున్నది. ఆదివాసుల్లో 88.5శాతం మందికి అవసరమైన శక్తినిచ్చే ఆహారం దొరకటం లేదు. ఇతర సామాజిక బృందాలతో పోల్చితే పోషకాహార లేమి

15శాతం ఎక్కువగా ఉంది. ఇతర సామాజిక తరగతి మహిళల్లో రక్త హీనత 55.3శాతం మందికి ఉంటే గిరిజనుల్లో 68.5శాతం మందిలో ఉంది.

అత్యాచారాల నిరోధం

గత మూడు సంవత్సరాలలో గిరిజనులపై అత్యాచారాల పెరుగుదల రేటు 2.9శాతం అధికమయింది. అంతకంటే ముఖ్యమైన అంశం ఏమంటే షెడ్యూలు కులాలు, తెగలపై అత్యాచారాల నిరోధ చట్టం కింద నమోదైన నేరాల పెరుగుదల గత ఒక్క ఏడాదే 13.6శాతం ఉంది. కాంట్రాక్టర్లు, అటవీ అధికారులు, భూస్వాములు మరియు గ్రామీణ ధనికులు అదే మాదిరి పట్టణ ప్రాంతాలలో ఇంటి పనివారలుగా ఉన్న గిరిజన మహిళలపై వేధింపులు పెరగటం, వారి పనిపరిస్థితులు ఘోరంగా ఉండటానికి సంబంధం ఉంది.

నిజమైన అదివాసులపై వివక్ష

ఒక రాష్ట్రం తరువాత ఒక రాష్ట్రంలో నిజమైన గిరిజన తరగతుల జాబితా తగ్గిపోవటం దిగ్భ్రాంతి గాలుపుతున్నది. వారిని గిరిజనులుగా గుర్తించేందుకు తిరస్కరిస్తున్నారు. ఇదే సమయంలో అధికారులకు లంచాలు ఇచ్చిన వారు అదివాసులగా సర్టిఫికేట్లు తెచ్చుకొని గిరిజనులకు మాత్రమే దక్కాల్సిన లబ్ధిని అక్రమంగా పొందుతున్నారు. ఈ వివక్షా విధానానికి అర్థం ఆదివాసుల రక్షణకు రాజ్యాంగం కల్పించిన రక్షణను ఉల్లంఘించటమే. నిజమైన ఆదివాసులకు జరిగిన అన్యాయాన్ని సరిదిద్దేందుకు, ఈ సమస్యలన్నింటినీ పరిశీలించి పరిష్కరించేందుకు నిర్ణీత వ్యవధితో కూడిన కమిషన్ ఏర్పాటు చేయాలని సిపిఐ(ఎం) డిమాండ్ చేస్తున్నది.

అన్ని ఉద్యోగ ఖాళీల భర్తీ, భూమి హక్కుల రక్షణ, కోల్పోయిన భూముల పునరుద్ధరణ, అటవీ హక్కుల చట్టం పూర్తిగా అమలు, చిరు అటవీ ఉత్పత్తులకు కనీస మద్దతు ధరలు, గిరిజన జనాభా ఎక్కువగా ఉన్న అన్ని పట్టణ, గ్రామీణ ప్రాంతాలకు

‘పెసా’ విస్తరణ, గిరిజన భాషలకు రక్షణ, అభివృద్ధి, ఉపాధి, ఆహారభద్రత కల్పించటం, పౌరసేవల విస్తరణ మరియు ఆరోగ్యం, విద్య, మంచినీరు, పారిశుధ్యం, సాగునీరు, విద్యుత్ కనెక్షన్లు, రేషన్లు తదితర అంశాల ద్వారా గిరిజనుల సామాజిక, ఆర్థిక న్యాయం కోసం సిపిఐ(ఎం) పనిచేస్తుంది. అన్ని ఆదివాసీ కుటుంబాలకు కుటుంబానికి 35 కిలోల బియ్యాన్ని కిలో రెండు రూపాయల చొప్పున ఇచ్చేందుకు అది కట్టుబడి ఉంది.

బజెపి, కాంగ్రెస్ ఒకే విధమైన గిరిజన వ్యతిరేక విధానాలను అనుసరిస్తున్నాయి.

గిరిజన హక్కుల రక్షణకు గ్యారంటీ ఉండాలంటే

వామపక్షాలు ప్రాతినిధ్యం వహించే ఆర్థిక మరియు భూ విధానాలే ప్రత్యామ్నాయం.

ఆదివాసుల హక్కుల రక్షణకోసం సిపిఐ(ఎం)కు ఓటు వేయండి,

వామపక్షాన్ని బలపరచండి.

వెల : ₹ 2/-

ప్రచురణ కర్త :

**భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్క్సిస్టు) తరపున
జె. జయరాం, హౌస్ నెం. 1-1-60/2, యం.బి.భవన్,
ఆర్టిసి క్రాస్ రోడ్స్, ముషీరాబాదు, హైదరాబాద్ -20**